

fekter, er det altså for mange rigtig svært at holde op med at ryge på grund af cigaretternes psykologiske og fysiologiske vanedannende effekt. Derfor bliver det så meget mere vigtigt at undgå, at folk starter med at ryge, hvis vi virkelig skal forebygge med god effekt.

Kl. 12:47

Det betyder jo, at de beslutninger, vi træffer på det her område, skal have som hovedsigte at sørge for, at de unge mennesker ikke kommer i gang med at ryge. Der er heller ikke nogen grund til at lægge skjul på – vi er jo nogle stykker, der stadig væk kan huske tilbage til, da vi også var unge – at man som ung lever meget i nuet og derfor måske ikke bekymrer sig så meget om rygningens sundhedskonsekvenser og derfor måske ikke tænker så langt ud i fremtiden. Men der er altså en samfundsmæssig forpligtelse til at huske den viden.

Undersøgelser viser jo, at markant øgede afgifter på cigaretter er et effektivt redskab. Det er simpelt hen noget af det mest effektive, hvis vi overhovedet vil sikre, at færre unge mennesker starter med at ryge. Det er også fuldstændig dokumenteret, at en prisforhøjelse på f.eks. 10 pct. vil udløse, at 11 pct. af drengene og 12 pct. af pigerne vil undlade at ryge. Det er vi nødt til at have med i vores overvejelser. Vi foreslår, at prisen på tobak hæves væsentligt, men er naturligvis villige til at indgå i en diskussion, der også tager andre hensyn. Men det fundamentale er, at vi sikrer, at så få som muligt overhovedet kommer i gang med at ryge.

Jeg vil også med det samme sige, at alkoholområdet er et af de områder, hvor der er brug for, at vi tager hurtigt fat. Det er et effektivt instrument både at begrænse tilgængeligheden af alkohol og gøre det dyrere. Det skal naturligvis i forbindelse med diskussionen om alkohol medgives, at det er sådan, at alkohol på et vist niveau oven i købet kan have en gavnlige virkning. Derfor vil jeg understrege, at det, vi taler om, altså er det niveau, der ligger over det – bare for at ingen skal være i tvivl.

Der er så mange steder i den her diskussion, hvor man hele tiden kan spørge: Jamen vil vi begrænse den enkeltes frihed? Vil vi tage ansvaret fra folk? Der er jeg altså på SF's vegne nødt til at sige, at vi mener, at samfundets levevilkår er med til at bestemme, hvordan borgerens livsstil bliver. Og derfor er det altså også et samfundsansvar at løfte befolkningens sundhed. Samtidig synes vi, at man skal huske på, at man ikke skal tage friheden væk fra folk. Jeg

mener f.eks. modsat, at det vil give borgerne mere frihed. Nu er der jo nogle, der synes, at svenskerne er nogle forfærdelige nogle, men jeg vil godt minde om, at svenskerne ser frihed som den effekt, der kommer af at indføre nødvendige strukturelle tiltag, der forhindrer folk i at blive syge og dø alt for tidligt, og sådan ser jeg det også. Frihed er for mig og for de fleste mennesker altså også frihed for sygdom; det er frihed til at have en livskvalitet, der gør, at man i højere grad kan handle frit.

Derfor synes jeg, at vi skal acceptere den her diskussion, fuldstændig ligesom vi accepterer den på f.eks. miljøområdet. På miljøområdet er vi jo aldrig i tvivl. Der kan vi sagtens gå ind og regulere. Og i den sammenhæng vil jeg bare minde om, at der jo ikke er nogen, der føler deres frihed krænket, fordi vi har hævet afgifterne på firehjulstrækkere, så de kort sagt bliver dyrere. Derfor er man nødt til at tage den del af diskussionen med.

Jeg vil så sige, at vi ikke har noget ønske om at medvirke til mindre frihed. Vi har et ønske om at medvirke til mere frihed for danskerne og højere livskvalitet. Og vi mener altså, at Kommissionens arbejde og forslag, som vi naturligvis også venter spændt på, ligesom de forslag, som vi kommer med her, skal indgå i debatten.

Jeg vil afslutte med at sige til ministeren, at jeg da er glad for, at der er stor sympati for forslagene om tobak og alkohol – det forventer vi så også at se udmøntet. Jeg synes også, vi skal erkende – det gør jeg da i hvert fald – at velviljen over for det her forslag jo, hvis jeg skal sige det på nordjysk, nærmest er til at overskue.

Jeg vil så til gengæld også sige, at uanset hvor svær vi synes den her diskussion om, hvilke midler vi skal bruge, er, så ændrer det ikke på det faktum, at vi er nødt til at tage diskussionen. Vi er nødt til at vælge nogle midler, der giver en bedre sundhedstilstand og en bedre livskvalitet for danskerne fremover. Vi vil i den her sammenhæng også sats på, at man kan skrive en fælles beretning, det kunne være et glimrende tiltag, og ellers vil vi sørge for, at diskussionen vender tilbage på anden led.

Kl. 12:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Liselott Blixt, en kort bemærkning.

Kl. 12:52

Liselott Blixt (DF):

Nu taler hr. Karl H. Bornhøft så meget om nogle grupper i samfundet, som ikke har så mange penge. Så vil jeg godt bede hr. Karl H. Bornhøft